

Иван Вазов

Сабята на Абдул Керим
паша

Дерзайте, вий, мръсници, във пътя на позора!
Правете вие дружба и братство, и любов,
С тез варвари жестоки, що напусто се борат
Против светата правда и кръста свят Христов.

Славете ги безсрамно и пейте гръмогласно!
Цалувайте, любете прогнилият Осман.
Веч сяко честно сърце потърси се ужасно
От тоя смрад несносен на вашия тамян.

Дерзайте! Тоз век беден, осъден е да види
Все, що е най-омразно, чудовищно и зло:
Един злодей да вдига от кости пирамиди,
А друг – да слага венци на негово чело.

Вий, варвари безсрамни, вий, кърлежи вонещи,
Които сте се впили в славянската снага!
Вий хуни, вий вандали! Вий бухали зловещи!
Вий зверове! Проклети да бъдете сега!

Дано тоз плач и вопли, до Бога що отиват,
И тез клетви люти от толкова души,
И тез порои кърви, които се проливат,
Да паднат в вид на мълнии въз вашите глави.

Дано тоз удар, с който Всевишний да покаже
И своя гняв ужасен, и своята страшна власт,
Това проклето племе сега ще да помаже: –
Дано тоз удар страшен да падне и на вас!

1876

Сабята му е поднесена от маджарските студенти след победата над Сърбия.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова и Инна Атанасова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4351>]